

REPUBLIKA E KOSOVËS / REPUBLIKA KOSOVA

Rev.nr.505/2021

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS, në kolegjin e përbërë nga gjyqtarët Beshir Islami, kryetar i kolegjit, Rrustem Thaqi dhe Milena Gjeriq, anëtar të kolegjit, në çështjen juridike kontestimore të paditësit F. H., nga P., të cilin e përfaqëson i autorizuari Adem Vokshi, avokat nga P., kundër të paditurit Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", me seli në P., të cilin e përfaqëson i autorizuari S. Th., Zyrtar Ligjor pranë të paditurit, për shkak të anulimit të vendimit, duke vendosur sipas revizionit të autorizuari të paditurit, i paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.1360/2021, të datës 09.06.2021, në seancën e kolegjit të mbajtur me datë 07.05.2024, mori këtë:

A K T G J Y K I M

Aprovohet, si i bazuar, revizioni i të paditurit, Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", me seli në P., ndryshohet aktgjykimi i Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.1360/2021, i datës 09.06.2021, dhe ai i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.35/2019, i datës 17.12.2020, ashtu që refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia paditësit F. H. nga P. me të cilën ka kërkuar që të anulohet vendimi (njoftimi) i Senatit të Universitetit të Prishtinës "Hasan Prishtina", në Prishtinë, Nr..., i datës 05.10.2018, me të cilin është refuzuar kandidatura e paditësit, për pozitën profesor asistent pranë të paditurit, si i kundërligjshëm.

Secila palë i bartë shpenzimet e veta të procedurës.

A r s y e t i m i

Me aktgjykimin e Gjykatës së Apelit të Kosovës, Ac.nr.1360/2021, të datës 09.06.2021, është refuzuar si e pabazuar ankesa e të paditurit, Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", me seli në P., ndërsa është vërtetuar aktgjykimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë - Departamenti i Përgjithshëm, C.nr.35/2019, i datës 17.12.2020, me të cilin është aprovuar në tërësi, si e bazuar, kërkesëpadia e paditësit F. H. nga P. dhe anuluar

vendimi (njoftimi) i Senatit të Universitetit të Prishtinës "Hasan Prishtina", në P., Nr...., i datës 05.10.2018, me të cilin është refuzuar kandidatura e paditësit, për pozitën profesor asistent pranë të paditurit, si i kundërligjshëm dhe detyrohet i padituri, Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", që paditësit t'ia kompensoj shpenzimet e procedurës kontestimore, në shumë të përgjithshme prej 290.00€, në afat prej shtatë (7) ditësh, nga pranimi i këtij aktgjykimi, nën kërcënim të përmbarrimit të detyrueshëm.

Kundër aktgjykimit të Gjykatës së Apelit, në afat ligjor ka paraqitur revizionin i autorizuari të paditurit, për shkak të shkeljes thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, me propozim që Gjykata Supreme e Kosovës, ta pranojë si të bazuar revizionin, ndërsa aktgjykimet e gjykatave të instancave më të ulëta të anulohen dhe çështja të kthehet në rigjykim dhe vendosje.

Paditësi, në përgjigje të revizionit ka kërkuar që Gjykata Supreme ta hedh revizionin si të pa lejuar ose që revizioni të refuzohet si i pa bazuar.

Gjykata Supreme e Kosovës, në kuptim të nenit 215 të Ligjit për Procedurë Kontestimore (LPK) si dhe sipas pretendimeve të revizionit, shqyrtoi aktgjykimin e goditur, si dhe shkresat e lëndës dhe gjeti se:

Revizioni i të paditurit është i bazuar.

Përpara se të vendos lidhur me revizionin e të paditurit, Gjykata Supreme, më datën 22.09.2022, në bazë të nenit 113 paragrafi 8 i Kushtetutës së Republikës së Kosovës, lidhur me neni 52 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës, i paraqiti kërkesë për vlerësimin e përputhshmërisë, me Kushtetutën e Kosovës, të nenit 17, paragrafi 1 i Ligjit për Arsimin e Lartë në Republikën e Kosovës nr.04/L-037, lidhur me nenin 177 pika 1.6 të Statutit të Universitetit të Prishtinës. Gjykata Supreme e pati për bazë faktin se Statuti i Universitetit është miratuar nga Kuvendi i Republikës së Kosovës, në bazë të nenit 65(1) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës. Gjykata Supreme, suspendojë procedurat, deri në nxjerrjen e një vendimi nga ana e Gjykatës Kushtetuese. Gjykata Kushtetuese e Republikës së Kosovës, me aktvendimin në rastin KO147/22, lidhur me kërkesën e Gjykatës Supreme të Kosovës, ka vendosur që të shpallë kërkesën të papranueshme duke

e deklaruar se Statuti i Universitetit të Prishtinës nuk është ligj dhe prandaj nuk janë plotësuar kushtet për pranimin e kësaj kërkesë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se paditësi, F. H. nga P., më datën 08.01.2019, në gjykatën e shkallës së parë, ka paraqitur padi kundër të paditurit, Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", me seli në P., me të cilën ka kërkuar që t'i miratohet kërkesëpapia e paditësit dhe të anulohet vendimi (njoftimit) i Senatit të Universiteti i Prishtinës "Hasan Prishtina", në P., nr., i datës 05.10.2018, dhe që të detyrohet i padituri, t'ia kompensojë të gjitha shpenzimet procedurale deri në përfundim të saj.

Gjykata e shkallës së parë, me qëllim të vërtetimit të drejtë të gjendjes faktike, ka administruar këto prova: shpalljen për konkurs, me Nr.prot...., të datës 27.04.2018, për zgjedhjen e personelit akademik në fakultetet e Universitetit të Prishtinës, vendimin Nr. Prot..., i datës 16.05.2018, mbi emërimin e Komisionit Profesional Vlerësues (recensues); Raportin e Komisionit Vlerësues me numër ..., i datës 29.05.2018, për emërimin, riemërimin dhe avancimin e personelit akademik (për mësimdhënës), Propozimi i Fakultetit Juridik me numër Nr.prot...., i datës 13.07.2018, për zgjedhjen e stafit akademik, pas shpalljes së raporteve në buletinin e Universitetit, Njoftimi me numër Nr. prot. ..., i datës 27.11.2018, Ankesën e datës 03.12.2018, me numër të pranimit ... dhe njoftimin me numër Nr. prot. ..., i datës 15.01.2019, lidhur me ankesën e parashtruar kundër vendimit të Senatit dhe pas shqyrtimit dhe administrimit të provave të paraqitura nga palët ndërgjyqëse si dhe të gjitha shkresat tjera të lëndës ka aprovuar në tërësi si të bazuar kërkesëpadinë e paditësit, duke vendosur si në dispozitiv të aktgjykimit të shkallës së parë.

Gjykata ka arsyetuar se kandidati për pozitën Profesor - Asistent këtu paditësi F. H., përjashtuar kushtin e moshës kishte plotësuar të gjitha kriteret e konkursit për tu përzgjedhur në këtë pozitë duke filluar nga kriteri i gradës shkencore, publikimet shkencore, përvojën e punës në procesin mësimor në arsim të lartë, por i vetmi kusht në bazë të cilit është refuzuar kandidati ka qenë moshë e tij, e që rezulton të jetë më e lartë se 50 vite, e që kjo moshë sipas të paditurit, e bën paditësin të papërshtatshëm për të themeluar marrëdhënie pune për herë të parë, tek e paditura për pozitën në fjalë, me pretendimin se kjo është një rregull e përcaktuar me Statut, të cilën e ka miratuar Kuvendi i Republikës së Kosovës, që do të thotë se i njëjti e ka fuqinë e ligjit. Senati i Universitetit nuk e kishte

aprovuar propozimin e Komisionit dhe e kishte refuzuar kandidaturën e paditësit për arsye të parapara në nenin 177 pika 1.6 të Statutit të Universitetit të Prishtinës, e që ka të bëjë me moshën e kandidatit

Gjykata e shkallës së parë ka gjetur se përcaktimi i kriterit moshë më të ulët se mosha e pensionimit, për përzgjedhjen e kandidatit për pozitën Profesor - Asistent është në kundërshtim me nenin 17 paragrafi 5 dhe 6, neni 26 të Ligji Nr. 04/L-037 për Arsimin e Lartë në Republikën e Kosovës, nenit 5 dhe 8 të Ligjit të Punës, dhe me nenin 174 të Statutit të UP-së sepse ky nen përcakton bazat mbi të cilat duhet të bazohet përzgjedhja për personel akademik, e që janë kualifikimet dhe përvoja e punës e vlefshme për të gjitha gradat akademike, andaj është vlerësim i Gjykatës, se vendosja e kushtit të moshës për të hyrë në një profesion të caktuar mund të bëhet vetëm me ligj dhe atë kur e kërkon natyra e punës ose një kusht i tillë është i domosdoshëm për mbrojtjen e shëndetit të punësuarit por edhe për qëllime legjitime që mund ti ketë punëdhënësi e që në rastin konkret, kriteri moshë nuk është i përcaktuar me ligje dhe se caktimi i këtij kriteri me Statut, nuk është bërë me qëllim të mbrojtjes së shëndetit tek i punësuarit e nga e paditura nuk është pretenduar ndonjë qëllim legjitim për këtë kriter andaj përcaktimi i kriterit në moshë dhe atë vetëm për kandidatët që për herë të parë themelojnë marrëdhënie pune për pozitën në fjalë e që do të thotë për kandidatët e jashtëm e jo edhe për ata që ri-zgjedhën, kandidatët e brendshëm paraqet trajtim më pak të favorshëm se sa trajtohen kandidatët e brendshëm në një situatë të ngjashme dhe atë mbi bazën e moshës, andaj kjo mënyrë e trajtimit paraqet diskriminim në bazë të moshës si formë e diskriminimit që është përcaktuar me nenin 4 paragrafi.2 të Ligjit Nr.05/L-021 për mbrojtjen nga diskriminimi.

Gjykata e Apelit, në procedurën sipas ankesës së të paditurit, vlerësoi se qëndrimi dhe përfundimi juridik i gjykatës së shkallës së parë, është i drejtë dhe i ligjshëm, pasi që aktgjykimi i atakuar nuk është i përfshirë në shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore dhe e drejta materiale është zbatuar në mënyrë të drejtë, ndërsa nuk qëndrojnë pretendimet tjera të palës paditëse të cekura në ankesë. Sipas vlerësimit të gjykatës së shkallës së dytë aktgjykimi i atakuar është mjaftë i qartë si në pjesën e dispozitivit ashtu edhe të arsyetimit, në përputhje të plotë me përmbajtjen e kërkuar me dispozitat e nenit 160 të LPK-së. Gjykata e shkallës së parë ka dhënë arsye të mjaftueshme për faktet vendimtare të cilat duke i kualifikuar në pajtim me normat materialo juridike, ka nxjerrë përfundimin

e drejtë lidhur me vendosjen meritorë. Prandaj gjykata e shkallës së dytë në procedurë ankimore në tërësi ka aprovuar konstatimet faktike dhe qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, ka refuzuar si të pabazuar ankesën e të paditurit dhe ka vërtetuar aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë.

Gjykata Supreme e Kosovës, në një gjendje të tillë të çështjes, përfundimet dhe vendosjen e gjykatave të instancës më të ulët, nuk mund ta pranoj si të drejtë dhe të ligjshme, ngase sipas vlerësimit të kësaj gjykate, mbi gjendjen e tillë të vërtetuar faktike, të dy gjykatat e lartë përmendura gabimisht kanë zbatuar të drejtën materiale, kur kanë gjetur se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar. Gjykata nuk e aprovon vlerësimin juridik të gjykatës të shkallës së parë, dhe të gjykatës së shkallës së dytë, për shkak se me aktgjykimet e atakuara gjendja faktike në këtë çështje juridike është vërtetuar drejtë dhe në mënyrë të plotë, dhe nuk ka pasur shkelje thelbësore të dispozitave të Ligjit të procedurës kontestimore, mirëpo nga ana e gjykatës të shkallës së parë gabimisht është zbatuar e drejta materiale, kur është aprovuar si e bazuar kërkesëpadia e paditësit, e po ashtu edhe gjykata e shkallës së dytë nuk ka zbatuar në mënyrë të drejtë të drejtën materiale kur aktgjykimin e gjykatës së shkallës së parë e ka vërtetuar si të drejtë dhe të ligjshëm.

Gjykata Supreme nga shkresat e lëndës ka gjetur, se kontestuese në mes palëve është fakti se Senati i Universitetit të Prishtinës "Hasan Prishtina" e kishte refuzuar zgjedhjen e kandidatit këtu paditësit F. H. në thirrjen akademike Profesor - Asistent për lëndët e sipër përmendura në Fakultetin Juridik për shkak të mosplotësimit të kushteve të parapara me nenin 177 pika 1.6 të Statutit të Universitetit të Prishtinës, e që ka të bëjë me moshën e kandidatit. Për këtë kandidatit e kishte njoftuar me njoftimin e datës 27.11.2018, nr. protokoli ... ndaj të cilit paditësi brenda afatit kishte ushtruar ankesë pranë Komisionit për Ankesa dhe Parashtesa të UP-së, për të cilën ankesë nuk kishte vendosur brenda afatit të përcaktuar. Pra kontestuese mes palëve ndërgjyqëse ishte vetëm ligjshmëria e refuzimit për emërim të kandidatit F. H. për pozitën Profesor - Asistent pranë të paditurit, për shkak të moshës së tij, kriter ky i përcaktuar në Statutin e të paditurit, për çka kandidati, këtu paditësi ishte njoftuar nga Senati i Universiteti të Prishtinës "Hasan Prishtina" me njoftimin Nr.prot....i datës 27.11.2018.

Gjykata Supreme e Kosovës me kërkesën për kontroll incidental, tek Gjykata Kushtetuese, shtroi dyshimin për vendimmarrjen e gjykatave të instancës më të ulët, për

kushtetutshmërinë e nenit 17 te Ligjit për Arsimin e Lartë si të ndërlidhur dhe me qëllim të vlerësimit të pikës 1.6 të nenit 117, të Statutit të UP-se, dhe se a ishte kompetencë e Gjykatave të rregullta apo ishte kompetencë e ekskluzive e Gjykatës Kushtetuese (shih aktgjykimin në rastin nr. KI207/19), por pas aktvendimit lidhur me këtë rast, mori në shqyrtim revizionin e të paditurit ku Gjykata Kushtetuese është deklaruar vetëm për pranueshmërinë e kërkesës së Gjykatës Supreme të Kosovës për kontroll incidentale dhe kërkesën e ka deklaruar të pa pranueshme. Gjykata Kushtetuese sqaron se në bazë të procedurave të kësaj gjykate, kërkesa e shqyrtimit dhe vlerësimit të pikës 1.6, të nenit 117 të Statutit të Universitetit të Prishtinës do të ishte e mundur vetëm nëse do të iniciohej procedura nga brenda 8 ditësh, nga dita e miratimit të Statutit, nga së paku 10 deputet të Kuvendit të Kosovës(pika 69 e Aktvendimit nr.KO147/22). Në pikën 71 të aktvendimit të njëjtë, Gjykata Kushtetuese konstaton se nuk plotësohet kushti i pranueshmerisë, sepse Statuti i Universitetit të Prishtinës nuk është ligj, dhe kërkesa për këtë arsye kërkesa nuk duhet pranuar.

Gjykata Supreme e Kosovës nuk e konteston gjendjen faktike dhe mos përputhmërinë e nenit 17 te Ligjit për Arsimin e Lartë si të ndërlidhur dhe me qëllim të vlerësimit të pikës 1.6 të nenit 117, të Statutit të UP-se, me Ligjin e Punës dhe Ligjin Nr.05/L-021 për mbrojtjen nga diskriminimi, por konsideron se duke u nisur nga fakti se Ligji për Arsimin e Lartë në Republikën e Kosovës nr.04/L-037, është nxjerr nga Kuvendi i Republikës së Kosovës, ndërsa Statuti i Universitetit të Prishtinës është miratuar nga Kuvendi i Republikës së Kosovës, në bazë të nenit 65(1) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës, dhe gjykatat e rregullta nuk kanë kompetencë të marrin në shqyrtim kushtetutshmërinë e këtyre dispozitave, qoftë edhe si dispozita të Statutit, por të aprovuara nga Kuvendi i Kosovës.

Nisur nga fakti se Kuvendi i Republikës së Kosovës është organi më i lartë legjislativ, i cili i ushtron kompetencat në përputhje me nenin 65 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës: miraton Kushtetutën, ligje, rezoluta, deklarata dhe akte të tjera të përgjithshme, vendos ta ndryshojë Kushtetutën, shpall referendum, në pajtim me ligjin, ratifikon traktate ndërkombëtare, miraton Buxhetin e Republikës së Kosovës, dhe të gjitha këto akte nuk mund të shqyrtohen në pikëpamje të kushtetutshmërisë nga gjykatat e rregullta, Gjykata Supreme e Kosovës konsideron se Statuti i miratuar nga Kuvendi i

Republikës së Kosovës, nuk është akt i thjeshtë nënligjor, i nxjerr nga pushtetit ekzekutiv, Rregullore e brendshme e Kuvendit, por është aprovuar si mënyrë e zbatimit të vet Ligjit të arsimit të lartë. Prandaj Gjykata Supreme e Kosovës konsideron se gjykatat e rregullta nuk mund të vlerësojnë pajtueshmërinë e kësaj norme sepse me Kushtetutën e Republikës së Kosovës, Gjykata Kushtetuese është autoriteti përfundimtar për interpretimin e Kushtetutën dhe për të interpretuar përfundimisht përputhshmërinë e ligjeve me Kushtetutën. Duke shqyrtuar përputhshmërinë e kësaj norme me Kushtetutën, gjykatat e instancës më të ulët kanë tejkaluar kompetencën sepse një tagër e tillë i takon Gjykatës Kushtetuese, dhe çdo vlerësim i kushtetutshmërisë i akteve të nxjerra në seanca plenare të Kuvendit të Kosovës, nga ana e gjykatave të rregullta cenon pushtetin legjislativ, nga ai gjyqësor. Nga ana tjetër nëse pala konsideron se njoftimi i Senatit të Universitetit të Prishtinës, i bazuar në Statutin e Universitetit me fuqinë e miratimit në Kuvend, është kundër kushtetues, mund to drejtohet Gjykatës Kushtetuese me kërkesë individuale.

Andaj duke ju referuar të cekurave si dhe Statutit të Universitetit të aprovuar nga Kuvendi i Kosovës, Gjykata Supreme e Kosovës konsideron se kërkesëpadia e paditësit është e pa bazuar.

Për shkak se me aktgjykimin e atakuar si dhe atë të shkallës së parë, gjendja faktike është vërtetuar drejtë dhe në mënyrë të plotë, mirëpo në këtë rast, gabimisht është aplikuar e drejta materiale, aktgjykimet e atakuara është dashur të ndryshohen, ashtu që kërkesëpadia e paditësit u refuzua si e pabazuar.

Për arsyet e paraqitura më lart dhe në bazë të nenit 224.1 të LPK-së, u vendos si në dispozitiv të këtij aktgjykimi.

GJYKATA SUPREME E KOSOVËS NË PRISHTINË

Rev.nr.505/2021, datë 07.05.2024.

Kryetari i Kolegjit
Beshir Islami